

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 585/2021-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] zastúpeného [REDACTED], [REDACTED], advokátka, [REDACTED], proti postupu Krajského súdu v Košiciach v konaní sp. zn. 9Co/102/2020 takto

rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **odmieta**.

Odôvodnenie:

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 15. októbra 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v označenom konaní. Žiada, aby bolo krajskému súdu prikázané konať bez zbytočných prietahov, aby mu bolo priznané finančné zadosťučinenie 8 000 eur a náhrada trov právneho zastúpenia.

II.

2. Sťažovateľ sa žalobou doručenou Okresnému súdu Rožňava (ďalej len „okresný súd“) 28. mája 2018 domáhal proti bývalej manželke vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Okresný súd rozhodol vo veci samej rozsudkom č. k. 10C/15/2018-301 z 13. januára 2020. Sťažovateľ napadol uvedený rozsudok odvolaním, a to vo výroku o trovách konania. Odporkyňa podala odvolanie tiež, avšak aj v merite.

3. Krajskému súdu bola vec na účel rozhodnutia o odvolaní predložená 2. júna 2020. Sťažovateľ podal 21. januára 2021 sťažnosť na postup súdu pre prietahy v konaní. V odpovedi z 8. februára 2021 predsedníčka krajského súdu konštatovala personálne dôvody spôsobujúce dĺžku prebiehajúcich konaní (odchod viacerých sudcov do dôchodku), ako aj protiepidemické opatrenia

ako prekážky objektívnej povahy. Informovala, že predpokladá ukončenie predmetného odvolacieho konania v apríli alebo máji 2021. Sťažovateľ adresoval krajskému súdu 29. júla 2021 urgenciu požadujúcu bezodkladné rozhodnutie v jeho veci. Napokon sťažovateľ 6. septembra 2021 adresoval krajskému súdu opätovnú sťažnosť na postup súdu.

4. Sťažovateľovi bola 10. septembra 2021 doručená výzva krajského súdu a 23. septembra 2021 ďalšia výzva požadujúca odpovede na skutočnosti, ktoré boli podľa sťažovateľa pre rozhodnutie vzhľadom na obsah podaného odvolania bezpredmetné, a na preukázanie finančnej kredibility sťažovateľa na vyplatenie vyrovnacieho podielu, hoci táto skutočnosť už bola v prvoinštančnom konaní relevantným spôsobom preukázaná.

III.

5. Sťažovateľ argumentuje, že agenda vyporiadavania bezpodielového spoluvlastníctva nie je druhovo právne zložitá a jeho správanie v žalovanom konaní sa vyznačovalo riadnym poskytovaním súčinnosti. V prvoinštančnej fáze konania boli predložené dva znalecké posudky, k veci sa viacnásobne vyjadrovali sporové strany a uskutočnilo sa viacero pojednávaní vo veci. Odporkyňa sa usilovala účelovo oddialiť rozhodnutie vo veci samej. Po viac ako šesťnástich mesiacoch ani ku dňu podania ústavnej sťažnosti krajský súd vec nerozhodol a nevykonal vhodné primerané opatrenia na odvrátenie stavu sťažovateľovej právnej neistoty.

IV.

6. Sťažovateľ sa vyslovenia porušenia svojich označených práv domáha v konaní na krajskom súde, ktorému bola na účel rozhodnutia o odvolaní vec predložená 2. júna 2020. Sťažovateľ ako porušovateľa svojich práv neoznačuje okresný súd.

7. Nie každý priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy alebo čl. 6 ods. 1 dohovoru (III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03). Pojem „zbytočné priet'ahy“ je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. Z judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhoviel (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011). Len v prípade, ak ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa vyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy, môže vysloviť porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (I. ÚS 38/04, III. ÚS 24/04, III. ÚS 372/06).

8. Aj rozhodovacia prax a judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva vychádza z názoru, podľa ktorého v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dva až tri roky v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. Humen proti Poľsku, rozsudok z 15. 10. 1999, body 58 až 69, Calvelli a Ciglio proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002, body 64, 65 a 66).

9. Ústavný súd konštatuje, že obdobie 1 roka a 4 mesiacov, počas ktorého bol krajský súd nečinný, je síce obdobím nečinnosti, avšak tento prieťah aj vzhľadom na celkovú dĺžku konania na okresnom súde (1 rok a 8 mesiacov) nedosahuje takú ústavne relevantnú intenzitu, aby bolo možné konštatovať porušenie práv sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a na prejednanie záležitosti v primeranej lehote. Ústavná sťažnosť je tak zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá.

10. Pre úplnosť ústavný súd dodáva, že toto rozhodnutie nebráni sťažovateľovi obrátiť sa opätovne s ústavnou sťažnosťou na ústavný súd, ak by v budúcnosti v napadnutom konaní na krajskom súde dochádzalo k zbytočným prieťahom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. októbra 2021

Robert Šorl
predseda senátu